

‘VHG heeft goud’

Martijn Root (rechts) en Henk Groenewoud

VHG heeft regelmatig contact met het nieuwe ministerie voor Economische Zaken, Landbouw & Innovatie. Senior beleidsmedewerkers Martijn Root (groen onderwijs) en Henk Groenewoud (biodiversiteit) werken voor dit ministerie. Zij zien in VHG een belangrijke partner voor het biodiversiteitsbeleid. ‘Met initiatieven als de Levende tuin heeft VHG goud in handen.’

Henk Groenewoud werkt voor de directie Natuur, Landschap en Platteland, Martijn Root voor de directie Kennis en Innovatie. Zij kennen VHG vanuit hun eigen beleidsveld en zijn aangenaam verrast door de bijdrage die VHG en haar leden leveren aan de biodiversiteit in Nederland. Martijn: ‘Het was voor ons een grote verrassing dat VHG thema’s als biodiversiteit oppakt.’ Maar wat wil de overheid met biodiversiteit? Hoe ziet de overheid haar rol en die van de private sector? Wat werkt en wat werkt niet? Het jaar 2010 is het Jaar van de biodiversiteit, maar ook het jaar waarin is vastgesteld dat de gestelde doelen niet zijn bereikt.

Groene vingers

‘Als je groene vingers hebt, doe je aan biodiversiteit’ zegt Henk. ‘Biodiversiteit is overal. Helaas is niet iedereen zich bewust van het belang ervan. Dus is bewustwording een van de belangrijkste doelen van dit moment.’ Martijn vult aan: ‘En vanachter een bureau kunt je niets. Biodiversiteit moet buiten worden ontwikkeld. Daar moet je ook de stad bij betrekken. Mensen associëren biodiversiteit met natuurgebieden maar ik geloof dat Amsterdam een van de meest biodiverse plekken van Nederland is.’ Henk: ‘Nederland verstedelijkt en ook mondiaal wonen steeds meer mensen in de stad. We moeten dus steeds de voelsprietten uit hebben staan voor wat we in de stad kunnen doen aan biodiversiteit. Het is van belang dat iedereen daaraan bijdraagt. In mijn eigen wijk zie ik de tuinen verstenen. Mensen weten niet hoe belangrijk het is dat ze voor groen in hun tuin kiezen. Daar kan de hovenier een rol van betekenis spelen.’

Enorme drive

Henk en Martijn waren in de veronderstelling dat ze maatschappelijke partners moesten overtuigen van het belang van biodiversiteit. Tot ze bij VHG op bezoek kwamen. Martijn: ‘Toen bleek dat maatschappelijke partners zoals VHG het zelf al hadden bedacht. VHG ziet de tuin als middel voor iedereen, particulieren en bedrijven, om zelf iets aan biodiversiteit te doen. We troffen een enorme drive aan op een plek waar we het

niet verwachtten.’ Vooroordelen zijn ook een senior beleidsmedewerker niet vreemd dus de vraag die Martijn verwachtte van VHG was een verzoek om subsidie. Martijn: ‘VHG vroeg helemaal niet om geld. Men vroeg onze hulp bij het ontwikkelen van een bepaalde tabel; men had behoefte aan onze kennis en ons netwerk. Het was voor ons een eyeopener dat de branche dit zelf wilde oppakken en daar helemaal geen hulp van de overheid bij verwachtte.’

Welbegrepen eigenbelang

Henk en Martijn realiseren zich dat VHG met deze houding geen altruïsme maar welbegrepen eigenbelang voorstaat. Martijn: ‘Dat is ook wat werkt: dat bedrijven en particulieren hun eigen drijfveren hebben voor het nastreven van maatschappelijke doelstellingen. De leden van VHG kunnen met groen geld verdienen. Natuurlijk hebben ze oog voor maatschappelijk verantwoord ondernemen maar als je daarmee je brood kunt verdienen, gaat er een enorme kracht vanuit. Biodiversiteit is een onderwerp waarop innovatie plaatsvindt, geweldig!’ De ontwikkeling die Henk en Martijn schetsen is dat de overheid in een andere rol komt. Martijn: ‘We gaan meer uit van de kracht van de ondernemer. De overheid kan deze kracht ondersteunen door het wegnemen van regels en het verder brengen van initiatieven, bijvoorbeeld door kennis en netwerken ter beschikking te stellen.’ Henk: ‘Biodiversiteit heeft een hoopvolle boodschap: iedereen kan er iets aan doen.’

Natuurbeleving

‘De winst van 2010 is dat de bewustwording op alle niveaus aan het ontstaan is, vertelt Henk. ‘Het opdoen van natuurervaringen, het beleven van de natuur door mensen, is een belangrijke voorwaarde voor draagvlak onder de bevolking. Daarom geloof ik in ‘natuurinclusief’ bouwen. Spaar ruimtes uit in nieuwbouwhuizen voor vleermuizen en zwaluwen. De tuin hoort daar ook bij, bijvoorbeeld als ecologische verbinding binnen de stad. Mensen kunnen de natuur alleen waarderen als ze hem kunnen beleven. De overheid kan dit stimuleren maar ondernemers kunnen het realiseren.’ Henk en

Martijn zien het VHG-concept van de Levende tuin als een prachtig instrument om via natuurbeleving bij te dragen aan de ontwikkeling van biodiversiteit. Henk: ‘VHG pakt dit concept als innovator goed op. Het imago van de sector is vaak dat van “de schoffelaar”. Met de Levende tuin toont VHG de maatschappelijke betekenis van tuinen en groen aan.’

Handelingsperspectief

Biodiversiteit is de uitdaging waar we als samenleving voor staan. Henk: ‘Als we doorgaan, verdwijnt de natuurlijke omgeving voor bestuivende insecten zoals bijen en hommels. Zo’n 60 procent van onze

‘Vanachter een bureau kun je niets’

voedselproductie is voor bestuiving afhankelijk van deze insecten. Wat wil je als maatschappij: straks met een kwastje als je gewassen bestuiven? Of het natuurlijk evenwicht herstellen waardoor bijen en hommels gewoon weer hun werk kunnen doen? Wij mensen zijn onderdeel van de natuur maar dat besef is ver weg geraakt. Natuurbeleving, tuinen en groen, wijzen ons de weg terug naar dat besef. Met een vijver of een vlinderstruik in je tuin doe je ook iets voor de natuur. ‘Echt, met initiatieven als de Levende tuin heeft VHG goud in handen. Het biedt handelingsperspectief en daar hebben we als samenleving behoefte aan.’ ■